

))) Slovo předsedkyně KhKV KSČM

Zůstane práce matkou pokroku?

Již přes sto let slavíme 1. máj jako svátek práce. Jsou období, kdy je práce nedostatek, a tak se tvoří „armáda“ nezaměstnaných, pak přijde doba, kdy je po zaměstnancích poptávka. Jedná se zvláště o některé profese, které na pracovním trhu chybí.

Nyní často slyšíme o nedostatku řemeslníků. Chybí technici jak vyučení, tak i vysokoškoláci. Začíná být i nedostatek lékařů a zdravotních sester. Vše je to důsledkem volné ruky trhu. Problémy se řeší, až když nastanou. Připravit zdatného odborníka není záležitost několika týdnů či měsíců, ale několika let. Absolventi škol jsou sice teoreticky vzděláni, ale potřebují projít i praxí a nasbírat zkušenosti, které školy nemohou poskytnout.

V současné době se dostává do důchodového věku početně silná poválečná generace a měla by být nahrazena dětmi narozenými před 25 až 30 lety. To jsou mnohem slabší ročníky, na kterých se podepsal liberální přístup ke vzdělání pod heslem: studuj hlavně to, co tě baví. O uplatnění v reálném životě tato mládež moc nepřemýšlela. Školy podbíživě upravovaly obory studia podle přání žáků a ne na základě potřeb vývoje ekonomiky. Nyní nám mnohé profese chybí a jen těžko budeme znovu tyto odborníky získávat, protože i učitelé a mistři, kteří jim mohli předávat své znalosti a zkušenosti, odcházejí na odpočinek a noví odborníci na jejich místa nenastupují.

Náš národ byl znám vždy svou vynalézavostí a zručností, snad tomu bude i v budoucnu, potíže překonáme a budeme moci i nadále mluvit o zlatých českých ručičkách. Oslavme na prvního máje všechny naše šikovné pracující občany a přejme jim, aby za svou kvalitní práci měli i odpovídající odměnu a pracovní podmínky. Nezapomínejme však, že máj je také lásky čas a předávejme svou lásku všem ve svém okolí – nejen v máji.

Věra ŽIŽKOVÁ

Práce stále nemá úctu, jakou si právem zaslouží

Svátku práce si velmi vážím a mrzí mne, že pro někoho se už delší dobu stává práce až tou poslední zoufalou možností, jak sehnat peníze. Myslím si, že v současnosti nedokážeme v naší společnosti význam práce dost dobře docenit. Připomeňme si ty scestné proklamace, že lidé netvoří hodnoty prací, ale podnikáním. Devalvace významu práce je v naší době neuvěřitelná. Vypovídá to mnohé o stavu naší společnosti. Vztah k lidem, kteří pracují manuálně, je velmi špatný, jsou považováni automaticky za neúspěšné, za hlupáky, kteří se neumějí uživit pohodlněji. Proto jsem rád, že právě my 1. máj slavíme jako svátek práce. Práce totiž stále nemá tu úctu, kterou si objektivně zaslouží. Je špatné, že úcta k poctivé práci upadá. Nedocnění podílu práce na rozvoji společnosti je vážnou chybou.

Dá se říci, že se u nás dvacet let spalo na „revolučních vavřínech“ a spoléhalo se na to, že otázku kvalifikovaných pracovníků vyřeší „neviditelná ruka trhu“. Nevýřešila nic. Dnes je situace taková, že nám chybí kvalifikovaní technici a řemeslníci. Právě neúcta k práci dala zaniknout mnoha oborům, které byly exportně velmi úspěšné. Ty zanikly nebo byly rozprodány. Na zahraničních trzích nás konkurence ochotně nahradila. Dnes jsou naši lidé zaměstnáváni většinou zahraničními firmami a mizí různorodost průmys-

lové výroby, naprosto převládá automobilový a na něj navazující průmysl. To má už rysy koloniálního vývoje výroby.

V oblasti zemědělství jsme byli vyrovnáni v saldu zahraničního obchodu. To se brzy po převratu změnilo, dnes už nejsme soběstační ani v cukru – kdysi nejvýznamnější exportní komoditě. Vyváželi jsme cukrovary, stroje na pěstování cukrovky, vyváželi jsme pivovary a byli jsme na předním místě ve světě.

Pokračování na str. 2

Práce stále nemá úctu...

»» *Dokončení ze str. 1*

Jsme už jen ze 40 procent soběstační v produkci vepřového masa a drůbeže, jsou velké problémy v produkci mléka. Tam jsme naprosto zbytečně vyklidili pozice. Osobně trvám na tom, že potravinová soběstačnost je základem ekonomické suverenity státu.

Došlo k destrukci spojení zaměstnavatelů a učňovského školství a my se teď na kraji snažíme pracně nahrazovat propojení zaměstnavatelů se školami. Loni jsme na odboru regionálního rozvoje, který je pod mojí gescí, zřídili funkci koordinátora zaměstnanosti. Našli jsme kvalifikovanou sílu v řadách současných zaměstnanců díky vnitřní organizační změně. Jejím úkolem je řešit všechno, co se týká zaměstnanosti. V první řadě bylo

potřeba navázat velmi úzkou spolupráci s hospodářskou komorou, odkud jsou nejpřirozeněji k dispozici informace o potřebě obsazení různých oborů v nejrůznějších oblastech výroby a služeb. Dále se řeší otázka provázanosti spolupráce mezi školami a zaměstnavateli a ukazuje se, že se objevují první výsledky práce, na níž má největší podíl naše radní Táňa Šormová. Naším cílem je, aby zaměstnavatelé navazovali přímé kontakty se školami a jejich studenty nebo učiteli, aby ti už předem věděli, pro jaký podnik se učí a měli také, pokud budou úspěšně zvládat učení či studium, perspektivu pracovního místa po vyučení či maturitě. Firmy mohou učně a studenty významně zainteresovat třeba tím, že jim poskytnou pracovní oblečení, nabídnou různá stipendia a nabídnou možnosti praxe atd. Je to něco, co tady existovalo, bylo dobré a je potřeba to oživit.

V současné době kraj poskytuje ze svého rozpočtu ročně 5,5 milionů na stipendia v učňovských technických oborech a jsme rozhodnutí v tom pokračovat i v dalším období. Jsem přesvědčen, že větší významnou motivací pro učně či studenty by byla stipendia od možných budoucích zaměstnavatelů a jejich další podpora, o níž byla řeč výše. Možná důležitější než finanční podpora je navázání kontaktu budoucího zaměstnance s budoucím zaměstnavatelem, tedy vztahy, které existovaly dříve a osvědčovaly se.

Otakar RUML,
1. náměstek hejtmana
Královéhradeckého kraje

V ÚPICI ŘEŠÍ RADNICE SPOR O DOMY

Již několik dřívějších volebních období se Město Úpice snažilo o odkoupení domu č. 31 s přílehlou zahradou na náměstí T. G. Masaryka od soukromého majitele. V loňském roce, po jeho úmrtí, byl tento objekt k prodeji. Zastupitelstvo na svém zasedání v květnu 2015 odkoupení domu schválilo. Již před tím byl na pracovní poradě zastupitelstva konzultován předběžný záměr jeho využití.

Spolu s tím se naskytla možnost zakoupit také sousední dům č. 32 s přílehlým pozemkem. V červnu 2015 byl schválen záměr koupě tohoto objektu a zároveň schválena komise, která měla navrhnout konečné využití těchto domů. Jednáčlenná komise, ve které byli jak zástupci koalice, tak i opozice, podala návrh k využití obou objektů pro potřeby kultury a zároveň k využití přílehlých pozemků pro rozšíření stávajícího parku před divadlem A. Jiráska. Taktéž byl předložen předběžný rozpočet rekonstrukce obou domů včetně předběžných ročních nákladů na jejich provoz. Komisí bylo navrženo využití pro Městské muzeum, městské Kulturní středisko, Informační centrum, Jednotu divadelních ochotníků, Televizi JS a zázemí pro aktivity spolků při konání společenských akcí v Úpici. Bylo tím řešeno uvolnění prostor v Městském muzeu, např. pro stálou expozici o historii Úpice, potřeby pro restauraci exponátů, odpovídající prostory pro badatele, kterých rok od roku přibývá, dokumentár-

ní pracoviště a zejména prostor pro depozitář muzea, který se dříve neřešil, ale ze zákona je nutností. Taktéž šlo o uvol-

Náměstí v Úpici, dotčené budovy vpravo.

FOTO – Václav VANŽURA

nění prostor v divadle A. Jiráska a jejich využití k dosud nedostatečnému zázemí pro účinkující, o oživení náměstí přestěhováním Informačního centra, a také, což jsme považovali za velmi potřebné, o částečné zlepšení vzhledu našeho poněkud šedivého náměstí. Na základě tohoto podkladu bylo zastupitelstvem koncem srpna 2015 odkoupení domu č. 32 schváleno a v říjnu 2015, po upřesňujících jednáních komise, schváleno zadání projektové dokumentace.

Je pravdou, že ani zastupitelé, ani členové komise pro přípravu záměru nebyli vždy jednotní v názorech, jak na koupi obou domů, tak i na jejich využití. Hlasování pro přijetí návrhů bylo někdy těsné a docházelo ke konfliktům při výměně názorů na tuto věc. Zejména poté, kdy projektanti z rozumných dispozičních důvodů navrhli demolici domu č. 32 a novou stavbu jeho propojení s domem č. 31, čímž stouply náklady na celkovou rekonstrukci.

Vše vyvrcholilo před a v průběhu jednání zastupitelstva v březnu 2016, kde se jednalo o zajištění financování tohoto záměru. Bylo zřejmé, že právě výše úvěru je trnem v oku opozičním zastupitelům a jejich přívržencům z řad obyvatel, kterým rovněž nevoněl záměr investovat do kultury ve městě. Přitom bylo na pracovní poradě před tímto zastupitelstvem, a také přímo na veřejném zasedání, jasně zastupitelům i veřejnosti vysvětleno, že přes splátky úvěru nedojde v následujících letech k výraznému poklesu rezerv určených pro jiné plánované investiční akce či jejich dofinancování.

Věřím, že se časem toto současné napětí mezi zastupiteli – a potažmo mezi zastupiteli a veřejností – uklidní. Čas ukáže, zda to byl správný či špatný krok. Já, místostarosta města, který mám v gesci kulturu a školství a všichni zastupitelé, kteří hlasovali pro záměr vyřešit některé potřeby kulturních institucí ve městě, jsme přesvědčeni, že tímto krokem Úpice jen získá.

Radim FRYČKA,
místostarosta Úpice
za KSČM

CO NOVÉHO NA NÁCHODSKÉ RADNICI?

Město Náchod se občas stává středobodem královéhradeckého regionu, nebo dokonce i celorepublikového zájmu, v dobrém slova smyslu, například při finále soutěží Muž roku nebo Nej sestřička. Nedávno se také stala nejkrásnější Českou Náchodanka. Někdy se ale úplně nedaří.

V minulých dnech zahýbala naším příhraničním městečkem kauza minerálky lida s „přichutí“ arzénu. Tento prvek je součástí oblíbené vody již od samého začátku jejího popíjení a občané o této skutečnosti samozřejmě vždy byli informováni. Nicméně k výraznému pochybení vedení města došlo v souvislosti s požadavky ministerstva zdravotnictví v této věci, což následně vedlo k rezignaci odpovědného – a do této doby i jediného – místostarosty Tomáše Šuberta (Patrioti). Samospráva tak zůstala pouze v rukách starosty Jana Birkeho za ČSSD, který je sice akční a velmi pracovitý, ale který zároveň vykonává funkci poslance.

Od samého začátku jsem považovala tento „úsporný“ model řízení za poněkud nešťastný, ale doposud celkem fungující. Bylo však jen otázkou času, kdy to oba

pánové prostě při nejlepší vůli nebudou stíhat a může dojít i k závažným chybám. Současná náchodská koalice tedy hledala řešení – a našla. Na pondělním jednání zastupitelstva překvapila opozici návrhem na zřízení funkce dalších dvou(!) místostarostů. Sice neuvolněných, ale zato obou za nejsilnější stranu. Došlo k rozdělení kompetencí a podle vlastních slov současného pana starosty i k uvolnění jen k těm „nejnáročnějším“ úkolům. Lze jen doufat, že město, které v poslední době výrazně změnilo svoji tvář k lepšímu, bude pod tak mnohačetným vedením sloužit ku prospěchu většiny občanů. Bude snad konečně obnoven lázeňský charakter Náchoda alespoň v omezené míře, zmizí ostudné trosky po bývalé Tepně a konečně začnou práce na životně důležitém obchvatu města?

Jak je to s trestnou činností migrantů v Kostelci?

Možná jste dostali v polovině dubna 2016 do schránek „Národní listy“ (vydal Úsvit a Národní koalice). Na první straně vás upoutal jistě titulek Kriminalita migrantů roste, Sobotka přijímá další s podtitulem Zařízení v Kostelci n. O. zažilo prudký nárůst kriminality imigrantů... Skutečnost však neodpovídá bombastickému titulku, jímž si některé politické strany „nahánějí“ voliče.

Vysvětlení k situaci podala Věra ŽÍŽKOVÁ, zastupitelka města Kostelec n. O. a předsedkyně KhKV KSČM:

Na konci města Kostelec nad Orlicí, směrem na Vamberk, se rozkládá areál bývalých kasáren vybudovaných za 1. republiky. V roce 1997 byla kasárna armádou opuštěna a chátrala. Po rozhodnutí ministerstva vnitra umístit do Kostelce n. O. pobytové středisko pro žadatele o azyl došlo k celkové rekonstrukci ubytovacích zařízení a v roce 2001 byl zahájen provoz. Počáteční kapacita byla 350 žadatelů. Zařízení bylo zaměřeno převážně na rodiny s dětmi, které přicházely z bývalých sovětských republik.

Děti po počáteční přípravě ve speciální třídě přímo v areálu střediska přecházejí do běžných tříd základní školy. Nyní je kapacita 277 lůžek a není naplněna. Počet žadatelů o azyl se pohybuje kolem 180 až 190 osob. Nejvíce je zde Ukrajinců (asi čtvrtina), potom tu jsou Rusové, Čiňané, Kubánci, Gruzínci, Arméni (kolem 10), Afgánci (jen 4), po třech jsou Syřané, Mongolové, Alžírčané. Převažují jednotlivci a muži.

Již v době, kdy byl oznámen záměr vybudovat v našem městě pobytové středisko, byla část občanů silně proti a tento negativ-

ní postoj u mnohých stále přetrvává. Napomáhá k tomu i rozšiřování nepravdivých informací např. o nalezeném zavražděném uprchlíkovi za supermarketem či poplašná zpráva o znásilnění dvou holčiček.

Každá taková událost je často zveličovaná a dlouho veřejností přetřásaná. Většina obyvatel nemá s cizinci žádné špatné zkušenosti, přesto se ani po 15 letech nesmířila s existencí tohoto zařízení.

Koncem března letošního roku vznikla v Kostelci n. O. petice pod záštitou SPD (Svoboda a přímá demokracie Tomio Okamury). Petice žádá vyhlášení místního referenda o umístění migrantů v katastru města Kostelec n. O. Na umístění žadatelů o azyl město vliv nemá, to je v kompetenci ministerstva vnitra. Petice také požaduje, aby představitelé města občany v předstihu informovali o aktivitách týkajících se přijímání imigrantů.

Zcela chápu, že lidé mají v současné rozbourané době obavy o budoucnost a chtějí se cítit ve svém městě, ve své zemi bezpečně. Vyvolávání hysterie je však nezodpovědné.

Zároveň bych si z celého srdce přála omezení destruktivního vlivu zástupců strany zelených, a také zastupitelů těch politických subjektů, které dříve ve vedení města neuspěly a dnes se řídí heslem, čím pro město hůře, tím pro nás lépe... Volby do měst a obcí jsou za dveřmi.

KSČM dlouhodobě podporuje všechny návrhy, které zlepšují život obyvatelům a obyvatelkám města Náchoda bez rozlišování, kdo tyto návrhy předkládá.

**Mgr. Soňa MARKOVÁ,
poslankyně a zastupitelka
města Náchoda za KSČM**

))) Jednal KhKV KSČM

S krajskými zastupiteli

KhKV KSČM zhodnotil přípravu oslav prvního máje a pietních aktů. Potíže s místem pro konání oslavy měli jičínská soudruzi. Velkou akcí v kraji bude uspořádání mezinárodního Europacampu, akce SFEL-R, u Sobotky, kterou zajišťuje především OV KSČM Jičín. Václav Ort informoval o iniciativě německých soudruhů zajistit místo pro knihovnu M. Ransdorfa o 64 tisících svazcích.

Zastupitelé Kh kraje informovali o své práci v zastupitelstvu. František Vrabec, předseda dopravní komise KhK potvrdil možné obavy o zpoždění prací při pokračování dálnice D11 směrem k Jaroměři. Zastavení tendru na výběr poskytovatele autobusové dopravy v kraji neohroží autobusovou dopravu. Z různých zdrojů budou financovány ve třech fázích opravy silnic II. a III. třídy ve výši tři miliard.

Josef Lukášek informoval o situaci v oblasti sociálních služeb kraje. Neuspokojivý je stav v Bavevných domácích Hajnice, úspěchy jsou např. v DS Na Biřičce v Hradci Králové.

O obtížné situaci ve zdravotnictví informoval MUDr. L. Voborník a Lenka Fialová, členové dozorčí rady Zdravotnického holdingu Kh kraje. Kraj poskytuje dodatečné finance a pozitivní je, že tak nejsou nemocnice již v propadu. Hrozí však stále nedostatek zdravotních sester, bratrů i lékařů – zejména pediatriů a gynekologů. Zatím nedošlo k výraznému zlepšení fungování holdingu. (vha)

SOCIÁLNÍ SLUŽBY KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE POD LUPOU

Pokud se někomu zmíníte o sociálních službách, každý si zřejmě pod tímto pojmem představí něco jiného. Zřejmě podle vlastní zkušenosti. Jaká je však skutečnost, na to se zeptal Krajánek Josefa LUKÁŠKA, člena Rady Královéhradeckého kraje, který je za rozvoj sociálních služeb odpovědný. K dalším sférám činnosti se vyjádří ještě zastupitelka Zdeňka ŠÁROVÁ a členka Sociálního výboru Taťána LANKAŠOVÁ.

Otázky pro Josefa Lukáška

● Které sociální služby v Královéhradeckém kraji najdeme?

Především jsou to příspěvkové organizace kraje. Jedná se o jedenáct domovů pro seniory (dříve domovy důchodců), sedm ústavů sociální péče a jeden ústav pro zdravotně postižené. Do těchto zařízení dnes přicházejí naši spoluobčané většinou tehdy, kdy už potřebují vyšší míru péče, kterou již nejsou schopni sami zvládnout. Pokud jsou aspoň trochu schopni se sami o sebe postarat, mohou využívat některou z forem terénních nebo ambulantních služeb, kterých v kraji působí takřka tři sta ve formě neziskových organizací nebo zapsaných spolků. Škála poskytovaných služeb je velice široká. Od dovážky obědů přes poskytování pečovatelské služby, odlehčovací služby, denní stacionáře až po poradenské služby a půjčování rehabilitačních a kompenzačních pomůcek. Právě poslední oblast je velmi důležitou součástí života nevidomých občanů. Samostatnou kapitolu tvoří hospice, ať již hovoříme o stálém v Červeném Kostelci nebo o mobilních v různých místech kraje. Pro mnohé maminky jsou důležitá i centra rané péče. V této oblasti už úzce spolupracujeme i s odborem zdravotnictví.

● Jak je to s financováním sociálních služeb? Co kdyby si někdo chtěl zřídit sociální službu?

Sice jsem to již v různých článcích vysvětloval, ale přesto bych několik detailů zdůraznil. Někteří lidé se domnívají, že podnikat v oblasti sociálních služeb je úžasné jednoduché. Stačí mít třeba neprosperující hotel a můžou podnikat. Ale tak jednoduché to není. Pokud chce organizace poskytovat sociální služby, musí k tomu vytvořit potřebné stavebně technické podmínky, zajistit kvalifikované sociální pracovníky a zažádat o registraci. Teprve když vyhoví všem nezbytným podmínkám, může být tato organizace zaregistrována. To ale neznamená, že bude od kraje získávat nějakou formu dotace. Především tato

služba musí být potřebná pro oblast, kde by měla působit. K tomu se vyjadřuje sociální odbor obce s rozšířenou působností, popř. sociální pracovníci příslušných obcí. A nastupuje další fáze vyjednávání, tzn. zajištění spolufinancování ze strany obce. Je-li i tato spolupráce zajištěna, nastupuje jednání s odborem sociálních věcí krajského úřadu o zařazení do sítě sociálních služeb. Návrh na zařazení je pak projednán komisí rady pro plánování a financování sociálních služeb, kde jsou zastoupeny všechny obce s rozšířenou působností. Komise se vyjadřuje i k rozdělování financí a výši vyrovnávacích plateb.

● Jak se stanoví její výše?

Vyrovňovací platba vychází z počtu obsluhovaných klientů, počtu sociálních pracovníků i časovém rozsahu poskytovaných služeb. Je nutné zdůraznit, že na financování se podílí jak kraj, tak i ministerstvo práce a sociálních věcí, které finanční prostředky převádí na kraj a ten je výše vzpomínaným způsobem rozděluje. Na provozu jednotlivých služeb se pochopitelně podílejí svou platbou i klienti.

Jednou z posledních velkých investic ve sféře sociálních věcí byla rekonstrukce střechy Domova seniorů ve Vrchlabí.

Rád bych ocenil i podíl pracovníků odboru sociálních věcí při získávání financí z operačních programů na zvyšování kvality sociálních služeb. Tyto prostředky jsou pak rozdělovány na základě výběrového řízení a skutečně nemalou měrou přispívají ke zvýšení úrovně služeb. Ně-

kdy při dojednávání dochází i k zajímavým nedorozuměním. Jen pro příklad. Jedna organizace rozšíří své prostory, čímž se pochopitelně zvýší náklady na provoz. Ale počet klientů i rozsah poskytovaných služeb zůstal stejný, a paní ředitelka se pak diví, že jí nechceme přispěvek na provoz zvýšit.

● A co ostatní oblasti sociální péče?

Důležitou součástí práce odboru je i sociálně právní ochrana dětí. Příběhy některých malých účastníků řízení (omlouvám se za tento výraz) by vydaly na samostatný román. O tom by mohli vyprávět pracovníci zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Někdy pomůže i dobrý pěstoun, ale to je problematika, které se podrobněji věnuje kolegyně Zdeňka Šárová, členka sociálního výboru.

● O otázkách stavebních investic jsme již informovali. Ale vím, že kraj

Josef Lukášek nezapomíná na významná jubilea seniorů, kteří žijí v krajských zařízeních.

se stará i o deinstitucionalizaci. K čemu v rámci ní dochází?

Ano, samostatnou kapitolou je zajištění prostor a bytů pro transformaci sociálních služeb, neboli tzv. deinstitucionalizace. Jinými slovy: přemístění vhodných, a to zdůrazňuji, vhodných klientů do bytů mimo ústavy. Nebudu rozebírat všechny objekty a služby, ale rád bych připomenul výstavbu nových domků pro klienty se zdravotním postižením v Hořicích, které 25. dubna převezmou její noví obyvatelé. A připravujeme i další výstavbu, např. v Častolovicích a v Kostelci nad Orlicí. Ovšem daleko důležitější je zajištění pracovních příležitostí pro lidi se zdravotním nebo mentálním postižením. Tady bych chtěl ocenit práci takových organizací, jako jsou Skok do života z Hradce Králové, Život bez bariér z Nové Paky nebo Pferda z Rychnova nad Kněžnou a dalších, které ➔

))) Tři otázky pro krajskou zastupitelku Zdeňku ŠAROVOU

● Jaké zásadní problémy řešila Komise Rady kraje pro seniory?

Komise Rady kraje pro seniory řešila několik zásadních problémů. Především se zabývala akcemi a investicemi v zařízeních sociálních služeb, dále tu byl problém přeregistrování klientů k jinému lékaři v Domově U Biřičky a nakonec jsme otevřeli například i problém nedostatečného počtu pracovníků přímé péče v sociálních službách kraje. Za nejdůležitější považuji skutečnost, že se o problémech nejen mluví, ale hlavně se řeší.

● Myslíte si, že je v kraji o seniory dobře postaráno?

Základním principem rozvoje sociálních služeb pro seniory je snaha o zachování života v běžném prostředí a je tedy nutné rozvíjet především terénní a ambulantní sociální služby. Dalším cílem je zachování kapacit pobytových zařízení pro seniory, které budou v budoucnu využívat pouze senioři s vyšší mírou potřeb. Myslím si, že v našem kraji je o seniory zatím dobře postaráno. Demografická křivka, která vyjadřuje stárnutí populace je ale neúprosná, proto si myslím, že je potřeba mít dostatek odborníků, kteří zajistí informovanost veřejnosti, potažmo seniorů. Určitě je nutné podporovat činnosti klubů seniorů v jejich aktivitách a zasadit se o skutečnost, aby vznikaly nové kluby seniorů, které by byly jednoznačně přínosem pro seniory.

● S jakou odezvou se setkáváte jak na krajském úřadě, tak mezi kolegy zastupiteli při své snaze novelizovat zákon o sociálně právní ochraně dětí?

K této otázce se také ráda vyjádřím. Vytrvala jsem a odezvy jsem se konečně dočkala. Jsem v kontaktu s našimi radními Šormovou a Lukáškem. Jsem ráda, že oba pochopili, že problematiku ohrožených dětí je třeba řešit a více neodkládat, protože právní úprava Zákona o sociálně právní ochraně dětí má ohroženým dětem pomoci – v praxi se spíše ukazuje opak.

➔ obstarávají práci pro své klienty. Skutečnost, že tito lidé „chodí do práce“, je pro ně hodně důležitá a silně přispívá ke zkvalitnění jejich života.

● Co byste chtěli uvést na závěr?

Je důležité podívat se na práci v sociálních službách i z druhé strany. Není to práce jednoduchá, vyžaduje od pracovníků hodně velké nasazení. Nejenom fyzické, ale především psychické. Proto jsou taky velice nutné i dobré mezilidské vztahy v jednotlivých zařízeních, a pokud je mi známo, ředitelé našich zařízení, a to jak příspěvkových, tak i neziskových, na to poměrně dost dbají. A právě jim bych rád poděkoval za jejich náročnou práci, kterou ve svých zařízeních odvádějí. Mnohdy to není jen práce manažera, ale musí nahradit i stavebního investora nebo stavební dozor. A škála problémů je mnohem širší.

Poděkování si samozřejmě zaslouží i řadové pracovníce a pracovníci sociálních služeb, a stejně tak bych rád za dobrou spolupráci

poděkoval členům sociálního výboru krajského zastupitelstva a pochopitelně i pracovníkům odboru sociálních věcí krajského úřadu, kteří odvádějí skutečně profesionální služby.

A ještě jedna skupina pracovníků působících v sociálních službách si zaslouží poděkování. Jsou to dobrovolníci, kteří docházejí do sociálních zařízení a zdarma pomáhají, ať již přímo při práci pečovatele či jako společníci, kteří klientům čtou nebo je doprovázejí na vycházkách. Samostatnou kapitolou je i canisterapie, která pomáhá psychice seniorů i lidí se zdravotním postižením. Asi plným právem získala krajskou „Cenu Ď“ dobrovolná canisterapeutka z Domova u Biřičky v Hradci Králové, která zde pomáhá se svou fenečkou Amálkou. Právě „Cena Ď“ je určitou formou poděkování těmto dobrovolníkům za jejich práci.

Dvoustranu připravila
Taťana LANKAŠOVÁ

Aktivní stáří, to je společný cíl města a kraje – snímek je z Fit parku u domova zvláštního určení Harmonie Hradec Králové.

Podpora rodiny by v kraji měla být větší

Druhé volební období jsem členkou Sociálního výboru Zastupitelstva Královéhradeckého kraje a první volební období jsem si přibrala i práci v Komisi sociálně zdravotní rady města Hradce Králové. Okruh problémů, který řešíme na kraji, je obdobný těm městským. Ostatně, většina zařízení sociálních služeb města je součástí krajské sítě sociálních služeb. Pokud by se kraj měl v něčem velmi vážně od města přiučit, je to právě to, co mne na práci sociálního výboru kraje mrzí nejvíc a co už druhé volební období kritizuji – rodinná politika.

Na úrovni krajského města se rodinám dostává mnohem bohatší podpory, než jakou dostanou od kraje, což považuji za trošku smutné. Neméně smutné pak je, že se nám to, ač máme jako KSČM gesci nad sociální oblastí, nepodařilo změnit. Leč k věci. Většina prostředků, které na rodinnou podporu vydává kraj – a není to malý peníz, přes pět milionů –, končí v projektu Rodinné pasy, k nimž se nověji, což je zásluhou našeho radního Lukáška, přidaly ještě Senior pasy.

Podpora rodinných aktivit turistických, společného trávení volného času jinde než v nákupních centrech či u počítačů je určitě záslužná. Ovšem odčerpat na ni většinu financí není určitě správné. Můj názor dokazuje i výzkum, který pro město zajistili hradečtí vysokoškolští studenti. Podle něho většina rodin potřebuje akutně řešit dva problémy: bydlení a zaměstnání. Společné rodinné aktivity jsou pak až na jednom z posledních míst. Takže opakovaně kladu otázku: nejde krajská podpora rodin jaksí mimo skutečné potřeby rodin v kraji?

Váš názor mne velmi zajímá a slibuji, že na jeho realizaci budu dál šláhnout politickou podporou.

Taťana LANKAŠOVÁ (KSČM),
členka Sociálního výboru KZ KhK

Květnové oslavy a rusofobie

Každý rok v květnu oslavujeme 1. máj – svátek práce – a 8. května (dříve 9.) 1945 naše osvobození, především zásluhou SSSR a jeho Rudé armády. Po válce oslavovaly tato výročí miliony nadšených lidí se zkušeností z kapitalistického režimu v ČSR a po německém „Protektorátu Böhmen und Mähren“.

Časem se však začaly snižovat počty těch, kteří přiházeli na hromadná setkání. Dnes mnozí z obavy, aby nepřišli o práci nebo pro starosti vůbec práci sehnat, zůstávají doma. Mladší generace neprojevuje zájem o politické dění, nebo dokonce neví, proč je 1. květen svátkem práce a 8. květen státní svátek a co se jím připomíná.

Nemalou část občanů negativně ovlivňuje nepřáteli socialismu živená rusofobie, (i když dávno Rusko není zemí socialistickou), která vypukla zvláště po odsouzení Stalina kultu, a pak opět kvůli 21. srpnu 1968. K tomu se nechávají pravidelně zneužívat i novináři ve sdělovacích prostředcích.

Velká vlna rusofobie narostla po Chruščovově odhalení kultu osobnosti na XX. sjezdu KSSS v roce 1956. Odhalení Stalinovy nemilosrdné likvidace nevinných lidí byla pro mnohé otřesem. Toho se chytili ti, kteří u nás prosadili po roce 1989 likvidaci socialismu a obnovu kapitalismu. Stalinovy nepřijatelné činy přisuzují naši protivníci socialismu jako systému. Zamlčují Chruščovova slova o tom, že: „Stalin byl věrný socialismu, ale barbarským způsobem!“

V současnosti pravice hází do jednoho pytle smlouvy Stalina s Hitlerem, ke které byl SSSR donucen, aby oddálil začátek války a získal čas k přípravě na obranu. Přímo obludných rozměrů nabylo v nedávné besedě ČT „Máte slovo“ přiznání jakési učitelky, že děti z prvního stupně ZŠ učí, že „Evropu od Hitlera osvobodily Spojené státy americké,“ a dále, že „desetileté děti vzkazují do televize, ať už skončí komunismus!“ Žel, ani postpubertální mládež ne vždy zná pravdu o historii naší vlasti.

O to větší odpovědnost máme, abychom využívali každé příležitosti k odhalení těchto lží, odvážně čelili rusofobii. Smažme se získávat další občany k aktivní účasti na setkáních k oslavě svátku práce a 9. května 1945, který znamenal konec strašlivé druhé světové války s miliony lidských obětí a stovkami zcela zničených měst a obcí – zvláště v Rusku a Bělorusku.

Tedy – nashledanou na setkáních k 1. máji a na pietních aktech.

Jaroslav PRŮŠEK

(Pokračování k rusofobii po srpnu 1968 příště.)

V Trutnově připravují zastupitelé významné změny v sociálních službách

Sociální témata, ve smyslu rozšíření služeb pro občany, patří k prioritám našeho volebního programu. Jedním z nich byl také návrh na vybudování startovacích bytů pro mladé a další skupiny, které si nemohou dovést tržní nájemné. V současné době, kdy jsme tento záměr přednesli vedení města, jsme ve fázi, kdy je tato možnost intenzivně zvažována. Snad se do konce volebního období dočkáme zahájení realizace.

Aktuálně se v Trutnově však připravuje celý komplex významných změn v sociálních službách, jehož finální podobu bude schvalovat příští zastupitelstvo. Konkré-

ně jde o zřízení dlouho diskutovaného stacionáře pro seniory. Tento záměr jednoznačně podporujeme! Pro mnoho rodin, které pečují vlastními silami o seniora v domácím prostředí, půjde o odlehčovací službu. Věříme, že občany bude vítána a využívána. Zároveň se zřízením stacionáře pro seniory bude také rozšířena kapacita a služby ve stacionáři pro mentálně postižené. Dosud zde fungoval stacionář pouze pro lehce a středně mentálně postižené. Máme tu však občany, kteří by uvítali zaměření i na těžce mentálně postižené. S jednou ze zoufalých matek jsme i navázali kontakt. Kde je vůle, vždy se cesta najde. I přes počáteční nesouhlas vedení města a neochotu situaci řešit, došlo nakonec k dohodě, že služby stávajícího stacionáře budou rozšířeny.

Postarat se o slabé, nemocné a znevýhodněné by mělo být samozřejmostí. Věřím, že v tomto ohledu jsme v Trutnově udělali zase krok dopředu.

Iva Řezníčková,
zastupitelka Trutnova
a KSČM

Objekt pro stacionář pro seniory v Trutnově.

Kam s ním?

Vypůjčil jsem si název Nerudovy povídky o tom kam v Praze s vysloužilým slávníkem proto, abych si položil otázku, zda byl Jan Neruda vizionář, nebo jenom prostě nevěděl, kam v Praze s ním?

Z pohledu dnešní doby je to dle mého názoru vizionář, protože dnes je to celosvětový problém viditelný i nás, v Čechách. Kdo jste jel autem z Dobrušky do Nového Města, jistě vás zaujala vyrůstající nová hora Říp. Její náplň ale není ze sopečné vyvěřeliny, ale z odpadů vyprodukovaných námi, lidmi. Na tuto horu by asi Praotec Čech nevystoupil, protože by neviděl krajinu mlékem a strdíím oplývající, ale krajinu posetou plastovým a jiným odpadem, zachyceným u plotu obepínajícího tuto horu, cudně se zakrývající vrstvou hlíny.

Ano, do poloviny minulého století bylo vše jednodušší – potraviny se balily do papíru, v každé domácnosti byla kamna, kde se papír spálil, mléko se nosilo v bandaskách, pivo ve skle, trávu sežrali králíci a dobytek, zbytky se dávaly prasatům a slepicím, hnůj se vozil na pole, plyn byl jenom po fazolích... Vyhadzoval se pouze popel, a to jenom ten z uhlí, který se případně používal v zimě na posyp cest a chodníků. Díky průmyslové revoluci však stále více vystupoval do popředí problém odpadů. Plasty při spálení smrdí a produkují jedovaté zplodiny,

moře je plasty a jiným odpadem zamořené tak, že se obyvatelé moří bouří tím, že hynou, když začnou popeláři stávkovat, tak města kolabují – mám pokračovat?

Jak tedy problém odpadů řešit?

● Vyvážet na skládky, ale co potom, až nebude kam vyvážet? EU skládkování po roce 2023 zakazuje.

● Spalovat? Je faktem, že moderní spalovny nezatažují tolik životní prostředí, ale není to plýtvání energií z neobnovitelných zdrojů?

Jaké je tedy řešení? To nejjednodušší jaké existuje: třídění, následná recyklace a využití odpadů! Ale to by se muselo třídít důsledně, aby bylo co recyklovat a využívat!

Jak ale třídít?

● Odvézt vše do třídního odpadu, u pásu vytrít na jednotlivé frakce k recyklaci a dalšímu využití a nepoužitelný odpad teprve odvézt na skládku. Mimochodem – z poznatků firem, zabývajících se odpady, je v běžném komunálním odpadu (popelnicích) necelá jedna třetina nepoužitelného odpadu, ostatní je různým způsobem využitelné. Ruku na srdce – chtělo by se někomu z vás stát u pásu a vytrídovat v prachu a smradu odpad? Vždyť je to práce podobající se práci otroků ve starém Římě...

● Třídít přímo u zdroje je neekonomičtější a nejspravedlivější cesta. Obce a firmy zabývající se odpady – na to musejí mít ze zákona licenci, musí vytvářet podmínky k co nejkonformnějšímu způsobu třídění. Vše by mělo vycházet ➔

Vážení spoluobčané Města Hradce Králové, jste spokojeni se svozem odpadu?

Město Hradec Králové vymyslelo projekt „Třídíme v Hradci“, ale radní nedomysleli, že komunální odpad se v popelnicích začíná během týdne rozkládat a zapáchat. Dále se v odpadu rodí v letních měsících červi, kteří lezou z popelnic během pěti dnů ven.

A tomu se má říkat ekologie? Místo toho, aby se dodržovala ekologie, tak se dělá vše pro to, aby někdo dostal odměnu za projekt, který vůbec není dotažený do konce. Jsou mezi námi občané, kteří bydlí v rodinných domech a jsou starší sedmdesáti let, někteří musí používat hygienické pleny. Město nemyslelo na to, že použité rozkládající se pleny zapáchají a pach se šíří po dvoře a po ulici, kde je umístěna nádoba. Dokážete se představit, že vám odvezou popelnici, která zapáchá a je přeplněna odpadem, jenž se tam ani nevejde, jedenkrát za 14 dní?

Navrhuji, aby město dalo lidem popelnice-kontejnery, kam se můžou dávat použité pleny. Z rozkládajícího se odpadu se rodí nebezpečné bacily, které ohrožují lidi na zdraví. Svoz papíru jedenkrát za 28 dní: dokážete si představit, že kontejnery na to určené, se zaplní během čtyř dnů. Co se stane po 28 dnech u kontejneru na papír? Větší kupu, než je kontejner, vítr rozfouká po ulici. Další popelnice-kontejner by měla být na hliník, tj. plechovky od nápojů atd. Svoz plastů jedenkrát za 14 dní je nereálný. Každý občan si kupuje domů pití v plastové láhvi. Obaly z potravin jsou také plastové, např. igelitové nádoby a sáčky atd. Dokážete si představit, jak bude vypadat popelnice-kon-

→ z principu: kolik odpadu do popelnice nasypeš, tolik zaplatíš.

Pro třídění se nabízí mnoho možností

- Od různého intervalu svozu samozřejmě s odstupňovanou sazbou až po jednotlivé zakoupené známky na odvoz jedné popelnice;

- Obce i firmy zabývající se odpadem budují sběrné dvory, štěpkují dřevní odpad, zajišťují občanům kompostéry, rozmisťují kontejnery na bioodpad, zvyšují hustotu kontejnerů na různé druhy odpadu atd.

- Zavádí se slevy z poplatku za svoz při zapojení do pytlového svozu využitelného odpadu, leckde se připravují na vážení popelnic při odvozu zaváděním elektronické evidence popelnic;

- Obce realizují různé osvětové akce, besedy s občany na téma třídění, zapojují se školy, vysvětluje se přínos do rozpočtu města za výkup tříděného odpadu...

Nic však nebude fungovat, pokud lidé osvětou, nebo finančním tlakem nepochopí životní nutnost separace odpadu, jeho recyklace a následné využití. Planeta Země je jen jedna a rok 2024 není zase až tak daleko!

Ing. Miroslav PALHOUN

tejner za dva týdny? Bude úplně přeplněn, a také obložen plasty.

Naši draží sousedé v Německu třídí 90 % odpadu, ale u nás se třídí maximálně padesát. Pokud si v Německu koupíte plastovou lahev s pitím a po vypití ji vrátíte do obchodu, kde jste ji koupili, vrátí vám za ni 1–3 centy. Za velkou kaluži, tj. v USA, třídí více než v Česku. Vykupují tam např. plechovky od pití, které pak likvidují. Za dvě kila plechovek vám dají 5 \$ (dolarů).

Proč se nemůžeme alespoň trochu přiblížit těmto zemím? Nejlepší by bylo vyhlásit REFERENDUM o komunálních odpadech a jejich svozu, aby si sami občané určili, jak mají svozy odpadu vypadat.

Jan Novák,

Pražské předměstí, Hradec Králové

POZNÁMKA: V zastupitelstvu města Hradce Králové se klub za KSČM zdržel nebo byl proti této nové vyhlášce. Bude se znovu projednávat.

Poznámky ke svozu odpadů

Mám zkušenost z obce, kde svázejí popelnice jednou za 14 dní. K tomu mají občané pytle na papír a plast – opět svoz jednou za 14 dní. Kdo dobře třídí, nemá v popelnicích mnoho odpadu a ani exkrementy po dvou psech v nich nezapáchají. Když lidé omývají kelímky třeba od jogurtů, nemá jim co zapáchat.

Pokud chce matka mít papírové pleny a zatěžovat jimi životní prostředí, není to jen její problém, ale i nás všech. Skládkování plen je velice zatěžující; pokud se páli, není to dobré řešení. Jiná je situace starých lidí. Tady jsou pleny na místě a jejich likvidace ukládáním do velkoobjemových kontajnerů, které se svázejí v jiném režimu. Již mnoho lidí mě na tuto situaci upozorňovalo, ale EU nám jasně nařizuje omezení skládkování a po roce 2023 zákaz skládkování úplně. Lidé si vůbec neuvědomují, jak nákladné je likvidovat ekologické zátěže nebo běžný odpad. Třídění je jediné možné řešení a bez tvrdé disciplíny a předpisů se neobejde. Navíc: z dobře vytríděného odpadu mají obce či města příjmy, které jim částečně pokrývají náklady. Pokud lidé nepřijmou třídění za své, měla by se zvýšit razantně cena za odpady (například žádné slevy na děti, neboť likvidovat papírové pleny je velice neekologické a jsou jich tuny!).

Lenka FIALOVÁ,
zastupitelka HK

))) SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JIČÍNSKO

Pavel Stryal z Liběšic oslaví v květnu 65 let, sedmdesátiny čekají na **Miloslava Skrbka** z Valdic. **Hana Kulichová** z Hořic v Podkrkonoší oslaví 75 let a o deset let více bude **Miroslavu Kořínkovi** z Lázní Bělouhrad a **Stanislavu Hylmarovi** z Nové Paky - Vrchovin.

Jmenovaným přeje OV KSČM Jičín spolu se základními organizacemi všechno nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti a děkuje za dosavadní práci pro stranu a společnost.

TRUTNOVSKO

Ivan Ročeň oslaví v květnu 65 let, **Ing. Jan Kábrt** osmdesátiny a **Zdeněk Kopecký** padesátiny, všichni oslavenci jsou z Trutnova. **Zdeňka Albrechtová** ze Žacléře má 80. narozeniny; **Adolf Kulda** z Jívky má 65 let. **Věře Poláčkové** z Bílé Třemešné je 75 let a **Karlu Bařínkovi** z Mostku 65 let.

Květnovým oslavencům přejeme dobré zdraví a pohodu do dalších dní a let. OV KSČM Trutnov.

KRÁLOVÉHRADECKO

Na 14. května připadá 65. výročí narození **Jaroslava Vorla**, člena 42. ZO KSČM v HK. Vše nejlepší mu přejeme zejména při překonávání jeho zdravotního hendikepu. Na den 22. 5. připadají 85. narozeniny dlouholetého poctivého komunisty **Zdeňka Sedláře**. Vše nejlepší přeje 42. ZO. **Marie Vágnerová** oslavila sedmdesátiny – blahopřeje LKŽ.

RYCHNOVSKO

Jiří Koucký z Albrechtic n. O. oslaví 65 let, **Jan Sedláček** z Dobrušky bude mít osmdesátiny. **Miroslav Kouřím** se dožívá 92 let a **Božena Táborská** 85 let, oba z Rychnova n. Kn. **Jan Čech** z Petrovic má 85. narozeniny, **Jaroslav Charvát** slaví 70 let, obětává **Helena Kubrtová** má teprve 80 let a **Ladislav Vajgl** se dožívá 92 let, všichni z Tyniště nad Orlicí.

OV KSČM k životním jubileím přeje dobré zdraví všem oslavencům, dost elánu a dobrou náladou do dalších dní a let.

NÁCHODSKO

V Jaroměři se dožil 85 let dlouholetý člen strany **Lubomír Vrzák**. Dalším jubilantkou v Jaroměři je **M. Petráňová** dlouholetá členka strany. ZO KSČM jim přeje mnoho zdraví a štěstí v dalších letech.

PO PŘEČTENÍ PŘEDEJ DÁLE!

KRAJÁNEK – měsíčník z Královéhradeckého kraje. Toto číslo vyšlo v květnu 2016 v Hradci Králové. Evidenční číslo: MK ČR E 10060. vydává Královéhradecký krajský výbor KSČM, Všešrdova 194, 500 02 Hradec Králové. Redakce tel.: 608 476 828. Příspěvky posílejte do 15. dne v měsíci na adresu: KRAJÁNEK, Všešrdova 194, 500 02 Hradec Králové 2, nebo na e-mail: krajaneke@volny.cz. Neoznačené snímky jsou volně přístupné nebo v majetku redakce. Nevytištěné příspěvky zasláné do Krajánku budou zveřejněny na webu <http://kscmrhk.cz>. Redakční rada 4. 5. od 14.15 h.

KDO NEVAŘÍ, NENÍ ČECH – MŇAM!

Jestliže kdysi platilo, že každý Čech je muzikant, pak nyní by mělo platit zcela něco jiného – třeba, že každý Čech skáče, ale to platí pouze v tom případě, když naše národní mužstvo vyhraje nějaké sportovní utkání. Původně jsem se domníval, že ti sportovci společně s funkcionáři skáčou proto, že svým vítězstvím učinili našemu národu radost. Teprve, až jsem zjistil, kolik činí výše odměny za jejich výkon, opravil jsem si své původní mínění. Skáčou proto, že budou v balíku!

Sport táhne lidi k obrazovkám a platy televizních pracovníků závisí na výši sledovanosti. A tak je obrazovka stále plná míčů, toušů, kopů, golfových úderů, hlaviček, kliček a gólů. Tolik sportovních utkání se nehraje, aby to stačilo nenasytným televizním pracovníkům, a tak hledali a hledali – až našli. Kde jsou ty doby, kdy našim žaludkům stačila dršťková polévka, guláš, karbanátek, řízek, vepřové se zelím a svíčková na smetaně. Kde jsou ty doby, kdy jsme si lebedili v neděli odpoledne při třeňe bábovce či tvarohovém koláči. Pryč jsou ty doby, kdy naše manželky měly schovaný sešit s recepty od babičky, maminky, tety nebo od sousedky. Dávno nestačí otevřít kuchařskou knihu, kterou sepsala věhlasná madam Magdalena Rettigová nebo Sandtnerová. Oni nestačí Kluci v akci, sprosták

pan Pohlreich, Babica, Vodochodský, Kašpárek, Hruška nebo Karolínina domácí kuchařka. A nyní začala vařit také paní Pawlovská – kdepak Banánové rybičky – ty nikdo nejí, a tak nám začne předhazovat všelijaké delikatesy, po kterých se jistě hubne. Denně se můžeme slastně olizovat při pořadu Prostřeno, ale také si zavaříme při pořadech Vše o vaření, Teď vaří šéf, nebo i při Sama doma. A tak se na obrazovce vaří, dusí, smaží, griluje, opéká, gratinuje, peče, ochutnává a používají se přitom různé ingredience, koření z celého světa, vybrané olivové oleje, cizokrajná zelenina a ovoce, dokonce i všelijaké mořské potvory a potvůrky. O cizokrajných názvech pokrmů ani nemluvě.

Národ český se stává národem kuchtíků a kuchařek, které nedokážou jen připravovat všelijaké krmě z celého světa, ale také je ochutnávat a hodnotit zda obsahují všechno, co do nich patří a – také za nimi cestovat do zahraničí. Kdepak, Češi nejsou jen muzikanti, šikovní montéři, výborní hokejisté a já nevím co všechno, ale také kuchaři a kuchařky, které mohou být díky naší televizi ozdobou kuchyní všech mezinárodních hotelů a restaurací.

Kéž by česká televize dokázala vrátit našemu národu také pověst dobrých čtenářů, posluchačů vážné hudby, nebo znalců výtvarného umění. Možná ta doba nastane, až zmizí z obrazovky takové pořady jako Baští celá rodina, Ať jsme tlustí na tři prsty nebo Uzený – jediné studený...
Jiří KNOPP

))) KRAJÁNKOVY SVÁTEČNÍ DOBROTY

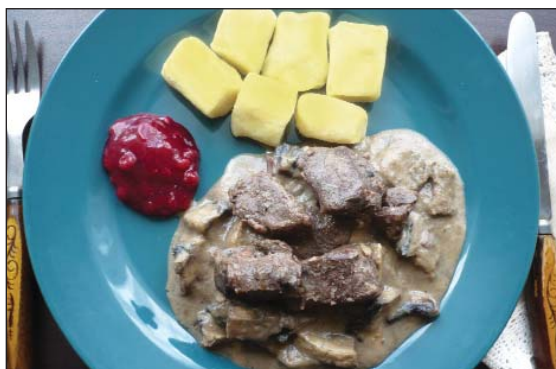
Kančí na smetaně s houbami

Pro 4 osoby: ● 400 g kančího na guláš (může být i hovězí klížka) ● 100 g anglické slaniny ● 300 g čerstvých hub (tmavé žampiony) ● 200 g kořenové zeleniny ve stejném poměru mrkev, celer, petržel, cibule ● 2 dl červeného vína ● lžíce oleje ● 1 dl smetany 10 % ● lžička másla ● kořenící směs Divočina ● sůl

Na kostky nakrájené maso zasypte lžičkou kořenící směsí a zakaňte olejem, promíchejte, uzavřete do potravinové fólie a nechte v chladničce aspoň tři dny odležet. Pak maso prudce opečte na pánvi, vyjměte ho a na výpeku orestujte na kostky nakrájenou kořenovou zeleninu. Potom přidejte pokrájenou slaninu a cibuli, když se opečou, vraťte maso, podlijte vínem a nechte prudce provařit. Směs v kastrolu podlé-

vejte menším množstvím vody a duste téměř doměkka. Mezitím si oloupejte tmavé žampiony, pokrájejte je na větší kousky, osolte a na tři minuty zakryté vařte v mikrovlnné troubě na plný výkon. Tekutinu, kterou pustily, přilijte k masu. Měkké maso vyjměte a omáčku rozmixujte. Uvedte omáčku do varu, přidejte smetanu, zjemněte máslem a podle chuti rozřeďte. Do omáčky dejte prohrát maso a žampiony. Podávejte s bramborovými knedlíky. Velmi chutné je toto kančí maso také s kvalitními těstovinami (penne).

Vařila
Taťana LANKAŠOVÁ

))) PIETNÍ AKTY

JIČÍNSKO

- 7. 5. 17.00 – Jičín - Čerňovka
- 9. 5. 17.00 – Hořice

KRÁLOVÉHRADECKO

- 7. 5. 10.00 – Lesní hřbitov Hradec Králové
● 19.00 – májový večer U Švagerků, hraje OK STYL, soukromá tombola. V ceně vstupu 150 Kč je večeře.
- 9. 5. 16.00 – hřbitov na Pouchově
● 17.00 – památník, hřbitov v Kuklenách

NÁCHODSKO

- 9. 5. 10.00 – měst. hřbitov Náchod, u Celnice

RYCHNOVSKO

- 9. 5. 17.00 – Kostelec n. O., Týniště n. O. u školy a na hřbitově, Dobruška, Rychnov

TRUTNOVSKO

- 5. 5. 10.00 – Dvůr Králové n. L. u ZŠ
- 8. 5. 10.00 – Odolov, památník osvobození
- 9. 5. 16.00 – hřbitov Trutnov
● 17.00 – Vrchlábí, Hostinné

- 21. 5. 9.30 – Choustníkovo Hradiště, pietní akt za mezinárodní účasti ambasád (v 10 h.), hudba, historická vojenská stráž. Pořádá KČP s podporou hejtmána a obec Choustníkovo Hradiště. Autobus v 8.30 h. z HK od VČE.

))) POZVÁNKY

- 25. EUROPACAMP – mezinárodní setkání levicových stran regionu (SFEL-R) v hotelu Ort v Nepřívěci u Sobotky

- 6. 5. výletní den, dopoledne autobusem na Rohozec, do Turnova a na Trosky. Odpoledne pěší výlet: Vesec, údolím Plakánku na hrad Kost (5 km). Od 20 h. společenský večer, hudba a tanec.

- 7. 5. 9.30 Politbazar a program besed určený pro širokou veřejnost
● 10–12 h. téma: Imigrační politika a Boj proti NATO, Bezpečnostní politika EU (Gustl Balín a Zdeněk Ondráček)
- 14–16 h. Zákaz KS Polska a Ukrajiny, Potlačování lidských práv
● 20 h. Společenský večer a zakončení

- 21. 5. 10–17 h. – Mezinárodní setkání antifašistů na Žalém 2016

- Sraz před hotelem Zlatá vyhlídka, Benecko č. 45, od 9.30, v 10 h. zahájení. Odtud výstup k rozhledně na Žalém a pietní akt položení kytic u Pomníku antifašistů (bližší informace: vsac@seznam.cz).

◆ Klub LKŽ HK

- Dne 9. května beseda s poslancem (viz níže). Ve čtvrtek 9. 6. výlet do Nových Hradů. Bus v 8 h. od VČE.

◆ Beseda s poslancem

- KR Česko-ruské společnosti zve veřejnost na besedu 9. 5. od 16 h. v salóňku restaurace U Švagerků – beseda s poslancem PS PČR dr. Zdeňkem Ondráčkem (o cestě na Ukrajinu).